

നന്ദിയാലെന്നുള്ള പൊങ്ങുനേ
 വല്ലഭാ നിൻ കൃപയോർക്കുമ്പോൾ
 വർണ്ണിച്ചിടാൻ സാധ്യമല്ലത്
 എൻജീവിതത്തിൽ ചെയ്തുകിടയകൾ (2)

- 1 വൻ ശോധനവേളയിൽ തീച്ചുളയിൻ നടുവിൽ
 ചാരത്തണഞ്ഞു രക്ഷിച്ച മമ കാന്തനെ നിൻ
 സ്നേഹമോർക്കുമ്പോൾ (2)
- 2 ഈ ലോകം തരാത്ത ശാന്തി എൻ
 ഹൃദയത്തു നിറച്ചു സ്നേഹവാൻ എന്നെന്നും
 കാത്തിടുമെന്നെന്ന നിത്യം
 കാന്തയായ് താൻ കൂടെ വാഴുവാൻ (2)
- 3 കൊടും പാപിയായിരുന്നെന്ന വൻ ചെറ്റിൽ നിന്നും കയറ്റി
 ക്രിസ്തുവാകും പാറമേൽ നിർത്തി
 പുത്തൻപാട്ടുമെന്റെ നാവിൽ തന്നതാൽ (2)